

บทที่ 1

คำนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ปัญหาที่มีผู้สั่นใจถูกต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำถ้ามติที่ต้องการสืบสานความรู้ต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำถ้ามติที่ต้องการนำผลการสำรวจนั้น ๆ ไปใช้ หรือผู้ริเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนั้น ๆ ซึ่งการตอบคำถ้ามติที่ต้องการล้ำผู้ริเคราะห์ข้อมูลและผู้ใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลควรทำความเข้าใจกับสังคมและศึกษาความคิดเห็นของคนของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ซึ่งอาจแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท เสียก่อน คือ

ก. ความคลาดเคลื่อนจากการใช้ตัวอย่าง (Sampling Error) ได้แก่ ความแปรปรวนในการประมาณตัวเลขที่เกิดจากการเสือกตัวอย่าง เช่น วิธีการเสือกตัวอย่างขนาดของตัวอย่าง และคุณภาพที่ใช้ประมาณ เป็นต้น

ข. ความคลาดเคลื่อนที่ไม่ได้เกิดจากการใช้ตัวอย่าง (Non-Sampling Error) ความคลาดเคลื่อนล้วนนี้ อาจเกิดจากการเตรียมการต่าง ๆ ไม่ตั้งผู้ตอบให้ข้อมูลไม่ถูกต้อง (Reponse Error) รวมทั้งเกิดจากการไม่ได้รับคำสอนจากผู้ที่จะให้ข้อมูล (Non-reponse Error) ด้วย

จะเห็นได้ว่าการทำการสำรวจทุกครั้ง จะต้องอาศัยการวางแผนการเสือกตัวอย่างที่สรุปความชัดเจนกับเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่เป็นอย่างมาก แต่ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งมักจะเกิดขึ้นเสมอคือการไม่ได้รับข้อมูลจากผู้ตอบซึ่งจะมีมากที่สุดถ้าผู้สำรวจทำการสำรวจ รวมข้อมูล โดยวิธีการสอบถามทางไปรษณีย์ รองลงมาได้แก่การสื่อสารทางโทรศัพท์ ส่วนวิธีที่จะทำให้ได้รับคำสอนมากที่สุด คือการสั่งพนักงานสำรวจออกไปสอบถามผู้ตอบ亲自โดยตรง การไม่ได้รับข้อมูลอาจมีสาเหตุที่ 1 ลักษณะของแบบสำรวจ ความยากง่ายของแบบสำรวจ ถ้าเป็นข้อมูลที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ควรปฏิบัติ

เมื่อจากเป็นเรื่องภัยธรรมชาติ或是ความไม่สงบหรือผู้ต้อง作物จะเสียผลประโยชน์ เช่น การติดยาเสพติด การทำแท้ง การประกลบอาชญากรรม หรือเกี่ยวกับรายได้รายจ่ายของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้น ในทางปฏิบัตินักศึกษาจัดตั้งกิจกรรมผู้ที่ไม่ตอบสนับสัมภาษณ์ด้วยวิธีการถ่าง ๆ ดังนี้

1. กារណัดซึ่นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เหมาะสม เช่น แจ้งให้ผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างในการสำรวจให้ทราบล่วงหน้า หรือหารือรุ่งใจให้ผู้ต้องสนับสัมภาษณ์ทราบถึงความสำคัญเพื่อจะได้ให้ความร่วมมือมากยิ่งขึ้น

2. ควรเสือกยื่งเวลาที่ใช้ในการสำรวจให้เหมาะสม เช่น จะสอบถามยานพาณิชย์เป็นหลักกุศลการเก็บเกี่ยวแล้ว ถ้าจะถามมูลนิธินักศึกษาความต้องการปัจจุบัน ส่วนเวลาที่จะไปถูกห้ามค่าใช้จ่ายเป็นตอนเป็น หรือหังจากการเดินทางแล้ว หรือวันเสาร์ วันอาทิตย์

3. ในการสัมภาษณ์ครั้งแรกไม่ได้รับคำตอบ ผู้ที่ไปทำการสัมภาษณ์ ควรไปติดต่อเพื่อกำสัมภาษณ์เป็นครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

4. ถ้าพยายามติดต่อสัมภาษณ์แล้วยังไม่ได้ข้อมูลที่ต้องการควรเสือกตัวอย่างเพิ่มแทนตัวอย่างที่ไม่ได้รับคำตอบนั้น ๆ ซึ่งเป็นวิธีการลະดูกรกิจสุต แต่อาจเป็นวิธีการไม่ดีหากเพราะห์ตัวอย่างที่เสือกແນยั่นมากนักอาจจะไม่เป็นตัวอย่างที่ใช่องค์ความบ่งชี้ เนื่องที่ไม่ได้รับคำตอบ

อย่างไรก็ตามถึงแม้จะลักษณะใช้รีวิวการวางแผนที่ดี และปรับปรุงระเบียบและรีวิวการต่าง ๆ ตลอดจนใช้ความล้ำมารยาและความพယายามต่าง ๆ แล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้จำนวนผู้ที่ไม่ตอบสนับสัมภาษณ์หมดไปได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่นักศึกษาหรือผู้ที่ทำการสำรวจจะต้องแก้ไขในขั้นปริมาณผลลัพธ์ไป และในขั้นปริมาณผลลัพธ์ นักศึกษาจะต้องหารือรีวิวการประเมินค่าของสิ่งที่ต้องการศึกษาจากประชากร เช่น ค่าเฉลี่ย ค่ารวม หรือค่าสัตส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนั้น ๆ มีความถูกต้องและใกล้เคียงกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาของภาระไม่ได้รับคำตอบและการลดจำนวนของภาระไม่ได้รับคำตอบ จากการสำรวจให้น้อยลง
2. เพื่อหารือการประมาณค่าพารามิเตอร์ของประชากรที่เหมาะสม ยืนค่าเฉลี่ย ยอดรวม หรือ ลดล้างเมื่อมีผู้ไม่ตอบสัมภาษณ์
3. เปรียบเทียบการประมาณด้วยวิธีการต่าง ๆ ว่ารือใดควรเป็นวิธีที่เหมาะสม มากที่สุด

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้เข้าใจปัญหาของภาระไม่ได้รับข้อมูล จากผู้ตอบล้มเหลว และ หาวิธีลดจำนวนที่ไม่ได้รับข้อมูลให้เหลือน้อยที่สุด
2. ทราบวิธีการแก้ปัญหาของภาระไม่ได้รับข้อมูลโดยใช้วิธีการประมาณค่าของสิ่งที่ต้องการศึกษาที่เหมาะสม และมีความเชื่อถือได้

1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้ เป็นข้อมูลที่คัดลอกมา เพียงบางส่วนจากการสำรวจตัวอย่าง เรื่องการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และสังคม พ.ศ. 2521 รอบที่ 1 (เดือนมกราคม - มีนาคม) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทางสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นผู้ทำการสำรวจไว้ โดยผู้ทำการวิจัยจะใช้ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลสมมติประกอบกับทฤษฎีเพื่อใช้ประมาณค่าต่าง ๆ